

BÍBLIU-UMSETINGIN

VIII: Seinastu viðmerkingar

I hesum greinum havi eg ikki givið og ikki ætlað at givið eitt fullfíggað bilæti av tí arbeiði, sum V. D. hevur gjørt. Uppgávan mín hevur verið at vísa á við dømunum, at eg ikki havi gjørt álop á eina bók í bókaummæli, men skrivað um hana so hampiliga, sum eg helt meg at kunna. Tí er tað mest atfinningar, sum fram eru settar.

Har kundi eisini verið sagt annað. Tá ið bókaummælið var prentað, tósaði eg við ein málkónan mann, sum var illa við, at eg hevði róst hetta arbeiði nógv meira, enn tað hevði uppihorið. Men hann skrivaði einki í blóðunum. Heiði hann gjørt so, hevði eg roynt at vísa, at har eisini er nógv at rósa. Sumt havi eg nevnt, men eg skrivaði nógv meira upp, meðan eg las.

Verður nú spurt: »Kunna vit brúka hasa bók í kirkjuni?«, so hevur V. D. longu sjálvur svarað: nei! Tí hann hevur lýst ætlan sína við at umseta, tá ið hann skrivur, at har skuldi ikki vera eitt vet eftir av kirkjuligum. Harafturat kemur so, at málið ikki er soleiðis, at tað kann hóska í kirkjuligari guðstænastu, har upplestur av skriftini er ein partur av liturgíuni.

V. D. hevur kent, at hann og flokkur hansara ikki kundu brúka tað sum Dahl hevur gjørt og gleðir seg um, at tey nú hava nakað, sum vit kunna brúka, og so siggi eg ikki betur, enn at vit eiga at ynskja teimum til lukku og gleðast um, at hvør partur nú hevur fingið sitt.

Men kunna vit kirkjufólk yvirhövur ikki brúka arbeiðið, sum Victor Danielsen hevur gjørt? Eg kvíði fyrri, at vit ikki øll verða á einum máli um hetta. Eg fyrri mín part havi brúkt tað nógv í teimum partum, sum vit ikki longu hava. Skal eg soleiðis brúka tekstir úr Gamla Testamenti, umseti eg tær sjálvur, soleiðis sum eg gjörði eisini úr Nýggja Testamenti til hvønn sunnudag, so leingi sum Ják. Dahl ikki enn hevði givið arbeiðið sitt út. Men nú hesi seinastu fyra ár havi eg aldri gjørt tað uttan at fara at vísa, hvussu V. D. hevur sagt. Og eg hugsar, at tá ið aðrir menn onkuntíð umseta hitt ella handfara tað, sum J. Dahl longu hevur umsett úr grundmálinum so nýðast teir eisini at hugsa um, hvussu V. D. hevur skrivað.

Tá ið eg skal skriva prædiku, hendir tað ofta, at eg ikki havi beint tað orðið, sum eg skal brúka. Altíð royni eg at siggja, hvat ið Jákup Dahl hevur brúkt. Men viðhvørt kann okkurt orð hjá honum vera gott í skriftini, men ikki í eini prædiku — tað er ov nógv hátiðarmikið. So havi eg kannað eftir orðatilfarinum hjá V. D. og fleiri ferðir funnið nakað, sum eg kundi brúka.

Ein Svenskari segði við meg á sinni »Eg brúki ofta tykkara Nýggja Testamenti á donskum máli. Sjálvandi lesi

eg skriftina á móðurmáli mínum. Men er har okkurt orð, sum eg illa fati, so lesi eg tað eisini á donskum, og tað hevur hjálpt mær at siggja hitt sama sagt á ein annan hátt.« Tað kundi tonkst, at Føroyingar kundu haft gagn av hasi bíbliu-bók á tann hátt.

Men so leingi sum tað eru nógvir skriftir í bíbliuni, sum vit yvirhövur ikki hava, so kann eg ikki siggja, hví vit ikki kunna lesa tey eftir V. D. Tað er ið hvussu er betur enn ikki at lesa tey. Av hesum grundum havi eg í bókaummæli mínum takkað V. D. fyrri tað arbeiði, hann hevur gjørt; tá hugsaði eg mest um tey skrift, sum vit ikki hava frammanundan. Og ikki heldur kann eg í dag iðra meg eftir, at eg skrivaði so nógv pen orð um arbeiði hansara, hóast har kann verða nógv at finnst at.

Einki menniskjulia arbeiði er fullkomið, og sjáldan er nökrum av tí lang ævi lagað, men tann, sum hevur gjørt sitt besta, hevur lóvið at vóna, at tað hevur ikki verið gjørt til einkis.

Gudmund Bruun.

H. B.!

Lat meg við tað sama siga við ítróttarvinir í Klakksvík, at hava tit av sonnum vunnið meistaraskapin í fót-bólti, skal eg vera tann fyrsti, ið av fullum huga ynski tykkum tillukku.

Men eg veit eisini, at teir av tykkum, ið eru góðir ítróttarmenn, eiga tann sportsanda í sær, at um so skuldi verið, at meistaraskapurin ikki hvíldi á regluligum sigri, vildu verið teir fyrstu, ið vóru illa við við meistarasteypið.

Eg var í Havn, tá ið H. B. kom aftur av steypadysti í Klakksvík. Tað er ikki so at fata, at tað leikaði á hjá H. Barunum at fáa steypið, men tað leikaði á teirra dysti, hvør ið fekk steypið, K í ella T B. Hetta kravdi sjálvandi meira av H. Barunum, enn um tað vóru teir sjálvir, ið áttu tap ella vinning av úrslitinum.

Tað var ikki við bliðum orðum, H. Bararnir greiddu frá leikinum. Allir, sum eg hoyrði, vóru á einum máli um, at teir hövdu aldri verið við til so óregluligan dyst. Dómarin, sögdu teir, hevði brotið allar reglur til frama fyrri K í, tað komst teimum fyrri, sum tað var bara eitt, ið ráddi um hjá honum, tað var at forða fyrri, at H. B. fekk nakað mál; men harimóti royndi hann at gera alt fyrri, at bjarga K í tey fimm mál, ið tað skuldi hava fyrri at vinna meistaraskapin.

Eg skal ikki taka upp aftur ábreðslurnar, ið tit H. Barar bóru ímóti dómaranum fyrri hansara órættvísa, partíska og ósportsliga atburð. Vit vóru so nógvir, ið hoyrdu tykkum, og er frásögn bein, víta sjálvandi allir áskoðararnir, ið sóu leikin, og Havnarfólk, ið hoyrt tykkum hava, hvussu galið ið var.

Eg ivaðist ikki í, at tað var sum tit sögdu, at tað leikaði tykkara æru á, at mótmæla dómarans atburði, fyrri at eingin skuldi kunna illgita tykkum fyrri at hava borið tykkum »unfair« at móti T B.

Einstakir av tykkum, millum annað formaður tykkara, sögdu at H. B. sjálvandi vildi vaska av sær og mótmæla.

Nú frætti eg, at einki mótmælið er komið, og at tit H. Barar sostatt hava góðtikið tann leik, sum tit sjálvir sögdu var ein svikaleikur og skammblettur á allan føroyskan ítrótt.

Sum ítróttarelskandi maður nýðist

Nýggjar leiðir í føroyskum politikki

»Dagblaðið« boðan frá, at tað nú ættar at ganga nýggja leið og mælir hinum flokkunum til samarbeiði ímóti einum felags figginda, sum blaðið tó hvørki nevnið ella peikar á; men millum reglurnar siggja vit, at tað er kommunisman, sum blaðið ræðist.

Vit vita ikki, at kommunistar eru í Føroyum; men vit hava sæð í »Dagblaðnum« og »Dimmalættinge«, at Erlendur Patursson og hansara menn verða roknaðir fyrri at vera kommunistar.

»Dagblaðið« rættir nú hondina út til hinar flokkarnar eisini til hin føroyska javnaðarflokkun um at samarbeiða ímóti kommunismum. Blaðið spyr soleiðis: »Siggja ikki flokkarnir felags figgindan?«

Vit nýðast at svara, at vit ongan figginda siggja uttan hitt kolsvarta afturhaldið og yvirklassavaldið, sum »Dagblaðið« og »Dimmalættinge« umboða. Er nokur kommunisma í Føroyum, so hevur fólkaflokkurin skapað hana og saman við sambandsflokkinum heldur fólkaflokkurin liv í kommunismuni um so er at henda rörsla finnst her á landi.

Arbeisðloysi og armóð skapar kommunismu, tað vita vit, og tíverri er tað nú soleiðis her á landi, at arbeisðloysi og armóð nörst dag frá degi.

Teir menn, sum áðrenn kríggjð bardust móti ódnarveðri á Suðurlandinum og aðrastaðni og sum bardagaárinu sigldu millum sprengiknóttar bæði á sjónum og frá loftinum í erva fyrri at bjarga landi okkara frá hungri, verða nú jakstraðir við sakførarum men selja skip teirra og kanska bæði hús og jörð teirra, um so er, at teir eiga hús ella jörð.

Skal maður nú fara út á havið at veiða tosk ella sild ella hvat tað er, so nýðist hann at veðseta hús og alt sum hann eigur, áðrenn hann fær lán fyrri útgerð. Gongur tað so illa, so verða kona og børn rikin út á geilur, meðan maðurin liggur vesturi

eg at biðja tykkum H. Barar, sum vóru so illa við Klakksvíkarleikin — júst tí at tað kom at leika tykkara æru á — at greiða okkum, hví tit, sum ein tykkara segði, hava lagt svørð í rygg-in á V B við at góðtaka órættvísi, til taps fyrri tykkara »sportskammeratar« á Tvøroyri.

Mær tykir, at tykkum sömdi betri at tagt, tá ið tit komu aftur, um allatíðina hevur verið tykkum ilt í huga. — Hetta gjörði tykkum so nógv minni ítróttarmenn.

Á Tvøroyri 21/8-1952.

A. D.

við Grönland ella eysturi við Rusland. Vit kunnu taka til dómis eina bygd, sum hevur fingið sær ein trolara. Kommunan og arbeisðsmannafelag eins nærum allir íbúgvarar í bygdini settu pening í hesa fyrirøku fyrri at skapa liv og arbeiði á plássinum. Teir royndu at byggja sær kaj so trolarin kundi leggja at, so fóru teir í ferð við at fáa sær ravnagn fyrri at kunna fáa sær turkihús og onnur virkir, so bygdu teir sær stórt pakkhús og ætlaðu har at leggja fiskin og trolgreiður og so turka fiskin. Men hvat hendi so? Jú, teir komu at mangla nokur túsundir av krónum, og so fór trolarin undir hamarin. Teir vendu sær til landstýrið, men har vóru øll oyruni deyv, og eyguni sóu svart og vónleyst og myrkt uppá tað heila — ella kanska plánu er í tí heila. Hvør veit, um ikki hetta er hin privatkapitalistiska planökonomiini.

Alt má ruddast burtur, sum ikki smakkar av stórkapitalismu. Tað, ið ikki kann standa, má falla. Er hetta ikki plánuurin, sum hitt kapitalistiska landastýrið arbeiðir eftir.

Vit javnaðarmenn eru tilreiðar at arbeiða saman við øðrum flokkum, men hvørjum?

Vit vilja mótarbeiða kommunismu, og tað gera vit við at skapa liv og arbeiði — beint tvørturímóti sum fólkaflokkurin og sambandsflokkurin við teirra køvandi, köldu hond forða fyrri øllum framburði og leggja myrkur og deyða, neyð og armóð yvir hina arbeiðandi fjöldina.

Arbeisðarar á sjógvi og landi fylkist.

Latum okkum rudda tað kapitalistiska yvirklassavaldið burtur úr landi okkara ok skapa gleði, eydnur, liv og arbeiði, fáa mat og klæði til allar landsins íbúgvarar, varma og ljós í hvørja smáttu.

Ljós yvir landið.

J. H. Danbjørg.

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINST PRODUKT